

тання інтелектуального потенціалу підприємства на практичному рівні потребує подальшої розробки чітких теоретико-методологічних підходів до управління інтелектуальним потенціалом.

Література

1. *Диба Л. М.* Сутність понять інтелектуальний потенціал та інтелектуальний капітал як економічних категорій / Л. М. Диба // Економічний вісник університету. — 2011. — Вип. 17.
2. *Бутнік-Сіверський О. Б.* Інтелектуальний капітал. / О. Б. Бутнік-Сіверський // [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: http://www.ipdo.kiev.ua/files/articles/butniksiverskiy_intelektual_capital_theoretical_aspect.doc
3. *Barney J.* Resource-Based Theory: Creating and Sustaining Competitive Advantage / J. B. Barney, D.N. Clark. — Oxford University Press, 2008. — 327 p.
4. *Al-Ali N.* Comprehensive intellectual capital management: Step-by-Step / N. Al-Ali. — John Wiley & Sons, 2003. — 312 p.

Валінкевич Н.В.,

канд. екон. наук, доцент,
Житомирський державний
технологічний університет,
Україна

РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В СИСТЕМІ ПРОДОВОЛЬЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ

Досліджено особливості регіонального розміщення підприємств харчової промисловості України залежно від факторів впливу з метою ефективного продовольчого забезпечення населення. Висвітлено проблему організаційно-економічної модернізації цих підприємств.

Сьогодні харчова промисловість включає в себе понад 40 різноманітних галузей виробництва — це тисячі великих, середніх і малих підприємств різної форми власності. Серед них, борошно-

**Valinkevych Nataliya, PhD
Economics,**

Zhytomyr State Technological
University, Ukraine

REGIONAL FEATURES OF FUNCTIONING OF ENTERPRISES FOOD INDUSTRY ARE IN SYSTEM OF FOOD PROVIDING OF POPULATION

The features of the regional allocation of the food industry in Ukraine based on impacts to effective food security of the population. The problems of organizational and economic modernization of enterprises.

мельно-круп'яна, крохмально-мелясна, спиртова, цукрова, пивоварна, хлібопекарська, кондитерська, молочна, рибна, лікеро-горілчана тощо. Підприємства харчової промисловості значно перевершують відомі компанії інших галузей промисловості за продуктивністю праці, динамікою розвитку, лише частково поступаючись їм у рентабельності виробництва. Галузь виробляє майже 20 % від загального обсягу промислової продукції країни.

Стратегічне значення галузі підкреслюють наступні обставини: споживачем продукції є кожен громадянин країни; забезпечення продукцією харчової промисловості незалежно від імпорту — проблема, яка має статус національної безпеки; харчова промисловість у своїй діяльності співпрацює із сільським господарством, яке володіє невичерпним потенціалом. Тому, стає зрозумілим, що частина галузей у своєму розміщенні тяжіє до сировинних районів, а інша частина до районів споживання. Підприємства в питанні розміщення розподіляються на три групи у залежності від ступеню впливу вищеназваних факторів (рис. 1).

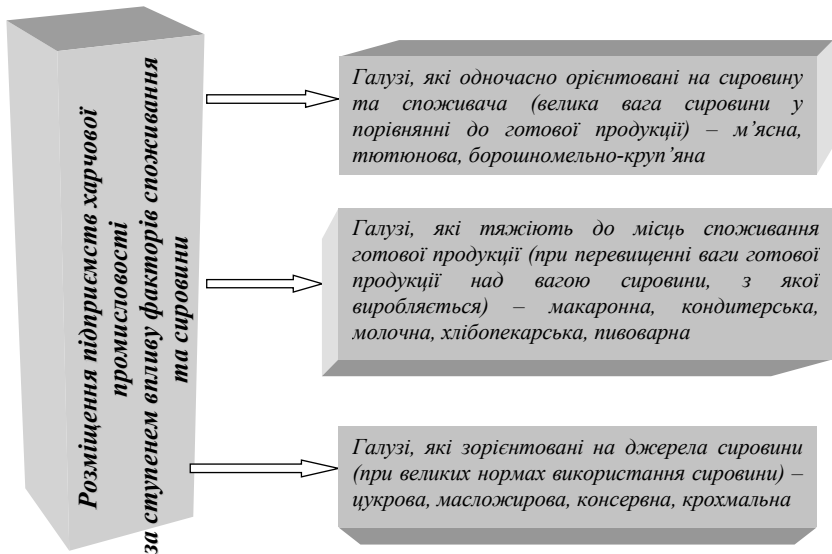

Рис. 1. Розміщення підприємств харчової промисловості залежно від факторів впливу

Таким чином, питання особливостей регіонального розміщення підприємств у системі продовольчого забезпечення набуває

особливої актуальності. Отже, є всі підстави стверджувати, що особливостями функціонування та впровадження організаційно-економічної модернізації підприємств харчової промисловості, як провідної галузі вітчизняної економіки, ми вважаємо, є: сезонність виробництва окремих видів харчової продукції, яка може бути скоординована завдяки можливості переробки кількох видів сировини; особливості виробництва продукції на підприємствах харчової промисловості обумовлює створення спеціальних умов зберігання, переробки, транспортування до споживачів. Виникає необхідність розвитку тарного виробництва, будівництва сховищ, елеваторів, холодильників; тісний зв'язок із сільським господарством, рибним та іншими галузями; складна структура харчової промисловості України (до її складу належать галузі з багаточисельними спеціалізованими виробництвами, які мають значні відмінності у використанні сировини, характері технологій), загальна ознака якої – призначення продукції, що виробляється; з огляду на необхідність фасування товарів в маленьку та дрібну тару, що відповідає фізичним властивостям продукції. Тому харчова промисловість є одним з великих споживачів скляної, паперової, полімерної тари; характеризується наближенням розташування підприємств до місць споживання готової продукції, яке обґрунтовується масовістю використання, відносно низькою транспортабельністю продукції та досить невеликими граничними термінами її споживання. З огляду на реальне виконання політики модернізації, ми вважаємо, що вона залежить від вирішення проблем відтворення капіталу на основі ефективної взаємодії підприємств, держави та бізнесу, висувуючи її в пріоритетні задачі політики уряду. Необхідно розуміти, що сучасна модернізація є засобом зниження та запобігання збитковості, неплатоспроможності та банкрутства, а в умовах зростаючої конкурентної боротьби є інструментом виживання, що дедалі позиціонується на ринку як домінуюча форма господарювання підприємств галузі. Проведені дослідження ще раз підтверджують, що динаміка економічного розвитку підприємств харчової промисловості характеризується позитивним вектором розвитку. Тому, вважаємо концептуальним шляхом для стабілізації та посилення забезпечення їх ефективної діяльності, а також поштовхом для подальшого зростання економічного розвитку є впровадження організаційно-економічної модернізації, яка органічно враховує взаємозв'язок і зацікавленість у результаті на всіх рівнях функціонування та стадіях життєвого циклу підприємства.